

pravice in zagovarjajo naše terjatve, vsi mirno pa vztrajno. To pa izda, vsaj s časom in če tedaj tudi ne pridemo skokoma do svojih pravic in do blagostanja, kar ga ima gledé na naše razmere dež. zbor v rokah, prej ali slej nam to ne iz ostane ali to le tedaj, če se mi sami ne zanemarimo, to se pravi, če mi storimo vselej svoje dolžnosti in izmed le-teh ni zadnja volitev. Več, ko jih pride k volitvi in bolj, ko so pri njej moške zavedni, večje bode tudi veselje in zdatniše delovanje g. poslanca. In tako kličemo slov. volilcem:

Bog daj veselje zmage!

Vzledna občina.

Velika Pirešica, dne 6. junija.

(Konec.)

Veliko-Pireška občina sme pač ponosna biti, ker v tako kratkem času in kako se je vse sprevrglo v njej. Tukaj, kjer je bila še pred 4 leti najhujša nemškutarija doma, in nemčurji še mislili niso, da bi kedaj tudi kak Slovenec kaj ziniti smel, je zdaj kar na enkrat vse drugače. Moške so se sprebudili, so se zavedli, da so Slovenci, in kolikor dalje so poprej spali v nemčurstvu, v nevednosti, toliko bolj se zdaj zavedajo svojega poklica kot Slovani, toliko bolj energično terjajo zdaj svoje pravice, katere grejo nam Slovencem po božjih in človeških postavah.

Tukaj, kjer se je poprej uradovalo vse v ptujem občanom in županu nerazumljivem nemškem jeziku, uraduje se zdaj z vsemi strankami in uradi vse v lepem slovenskem jeziku. Okrožna sodnija v Celji se je sicer protivila in ni hotela slovenski naši občini tudi slovensko dopisovati, in treba jo je bilo dvakrat visokemu c. kr. justičnemu ministerstvu naznaniti, kako da kljubuje; a zdaj, ko je od zgoraj se ji namignilo, da naj bode pametna, saj vidi, da je v sredini med Slovenci, zdaj pa zna tudi ta gospa lepo slovensko.

Za našo občino pa le samo, to se naj zapomni; druge morajo zato same prositi. Tako se je sicer nam odpisalo iz Dunaja, ker smo za vse občine v celem okraji se drznili prositi, da bi okrož. sodnija in druge oblasti slovensko občevale z njimi. No, pa mi smo že za en korak naprej; druge občine naj pa skusijo za nami priti, saj vse gre, le malo srca, pa je! Toda še kaj si je izmislila občina Velika Pirešica, ali njeni zastop. Tačas, ko so druge občine prosile za slovenske šole v svojem okolišču, je naš zastop kar naravnost ugovarjal zoper odlok visokega c. kr. deželnega šolskega sveta od 22. svečana 1887 št. 823 in sicer na visoko c. kr. ministerstvo za uk in bogočastje. In čez dve leti, dne 28. marcija t. l. pod št. 15.992 je visoko c. kr. učeno ministerstvo blagovolilo izreči, da je pri-

tožba občine na pravem mestu; in da se bode zgorejšnji odlok c. kr. deželnega šolskega sveta tako popravil, da bode nemški jezik le kot neobvezni predmet za one otroke, kojih stariši ali varuhi to zahtevajo. Ali se ne pravi tukaj: „da korajža velja?“ To ni kaj malega, da se upa ena slovenska občina ali nje zastopstvo kar tako, meni nič tebi nič nad odloke deželnega šolskega sveta ali pa nad c. kr. okrožno sodnijo, in njej ni prav, kar je onim ljubo.

Toda mi smo bili v pravici, in postava je na naši strani, in pod to postavo so tudi vse c. kr. oblasti ter je prekoračiti ne smejo. Vzemite si izgled, občine slovenske in vi moške, kateri v njih zastopih sedite, pa terjajte tudi vi Vaše pravice povsod, kjer jih nimate. Terjajte pa odločno in stalno, ne za eden las se ne premakniti; in vse bodele dobile vaše pravice. Ako jo je dobila občina Velika Pirešica, zakaj pa bi je vi ne? Mi Slovenci nismo kar za to v Avstriji, da bi plačevali davke in dajali naše sinove k vojakom; ampak mi smo tudi za to tukaj, da nas drugi spoštujejo kot zveste in pokorne državljane, ter da vživamo tiste pravice, kakor drugi narodi. Ako je vlada tako skopa, da nam neče radovoljno, kar bi nas sicer prav v srce veselilo, dati naših pravic, in nas spoznati, da smo vendar-le tudi avstrijski državljani in nas napraviti drugim narodom enake, tedaj pa moramo mi to tako dolgo tirjati na postavnem potu, da vse, čisto vse zadobimo, kar nam že itak davno gre, to je, naše državljanske pravice, enake Nemcem.

Le prav dobro naj se gleda povsodi, da pridejo vrli slovenski moške v občinske zastope naše, in vsi naj potem delajo po izgledu Velike Pirešice, pa bode kmalu imela naša mila domovina čisto drugo lice; in ne bode se nam treba več uklanjati pod tujčevo peto.

J. K. Savinjski.

Gospodarske stvari.

Cena sadju na debelo.

Na Dunaji je do 2. junija 1890 cena sadju bila ta-le: Črešnje 20—40 kr. za kilo, višnje 25—34 kr., jagode hostne 1—3 gld. za kilo, jagode vrtne 60 kr. do 8 gld. 100 komad.

Čebulj.

Kdor hoče čebulj obdržati skozi zimo, do druge žetve, njemu prihaja to velikrat težko, kajti čebulj rad požene v spomladi in tak potem ni več veliko za rabo. Da se to ne izgodi, za to je bojda pomoči in sicer se to napravi brez velike težave. Čebulja se vzame namreč toliko, kolikor ga mislimo shraniti za poznejši čas ter se dene v žakliček. Ta se zaveže na